

KIEROWNIK
URZĘDU DO SPRAW KOMBATANTÓW
I OSÓB REPRESJONOWANYCH

BD/WP /K0752/072/47/11

Warszawa, dnia 27 września 2011 roku

J. Urwicki
SEKRETARIAT
Biuro Prac Senackich
Wojewo dy 29-05-11
nr 8688 podpis

Szanowna Pani Marszałek

Grażyna Anna Sztark

Wicemarszałek Senatu RP

w związku pismem Szanownej Pani Marszałek (BPS/DSK-043-4018/11), dotyczącym oświadczeń złożonych w trakcie 83. posiedzenia Senatu przez senatorów Grzegorza Wojciechowskiego, Wojciecha Skurkiewicza i Zdzisława Pupę w sprawie rekompensaty dla ludzi okaleczonych przez funkcjonariuszy państwa niemieckiego, przedstawiam stanowisko Urzędu (tożsame w treści ze stanowiskiem, jakie w tej sprawie przesłaliśmy do Ministra Pracy i Polityki Społecznej, który również jest adresatem senatorskiego oświadczenia).

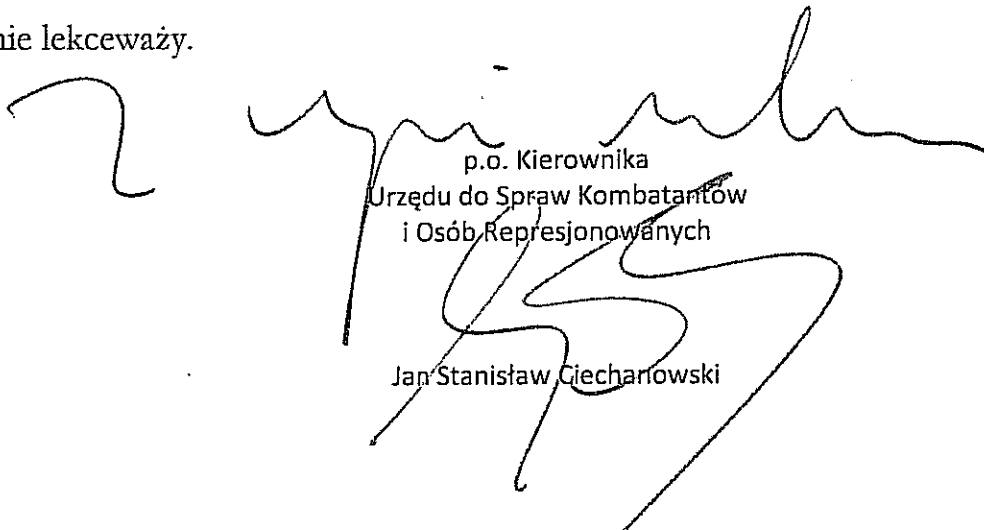
Obowiązujące przepisy szeroko rozumianego prawa kombatanckiego przewidują, iż o przyznanie specjalnych świadczeń z tytułu uszczerbku na zdrowiu doznanego w latach 1939 – 1956 mogą ubiegać się osoby trwale kontuzjowane w trakcie pobytu w nazistowskich i komunistycznych więzieniach lub obozach koncentracyjnych, podczas prowadzenia walki zbrojnej o niepodległość oraz osoby, które nie będąc żołnierzami lub partyzantami, utraciły wzrok w latach 1939 – 1945 albo wskutek eksplozji niewybuchów pozostałych po ostatniej wojnie.

Próby szerszego określenia powyższego kręgu zostały podjęte w lipcu 2001 r., kiedy uchwalono *ustawę o świadczeniu dla cywilnych ofiar wojny*. Przewidywała ona wypłacanie specjalnego świadczenia dla wszystkich osób, które nie będąc żołnierzami czy partyzantami, doznały określonego uszczerbku na zdrowiu wskutek działań wojennych w latach 1939 – 1947 lub na skutek eksplozji niewybuchów pozostałych po II wojnie światowej.

Niestety, trudna sytuacja budżetowa sprawiła, że po dwukrotnym odroczeniu terminu wejścia w życie tej ustawy, w grudniu 2004 r. została ona ostatecznie uchylona.

Liczne pisma wpływające do naszego Urzędu dowodzą, iż posłowie i senatorowie mają świadomość, że obowiązujące prawo regulujące formy zadośćuczynienia ofiarom totalitaryzmów nie jest doskonałe i jest wiele osób, które doznawszy cierpienia od okupantów, nie otrzymuje dziś finansowego wsparcia (wyrazem tej świadomości są także rozpatrywane w ostatnich latach w parlamencie projekty ustaw przewidujących świadczenia dla tzw. małoletnich ofiarach wojny, ofiar ukraińskich nacjonalistów, osób świadczących przymusowo pracę w organizacji Służba Polsce czy osób przymusowo wysiedlanych w okresie II wojny światowej).

Jednak na przeszkodzie poszerzeniu grupy beneficjentów specjalnych świadczeń stoją wyłącznie względy finansowe, które uniemożliwiają – ze względu na skalę represji, jaka była udziałem naszego Narodu w czasie wojny i w okresie powojennym – zadośćuczynienie wszystkim ofiarom obu totalitaryzmów, których cierpienia nikt nie lekceważy.

p.o. Kierownika
Urzędu do Spraw Kombatantów
i Osób Represjonowanych

Jan Stanisław Ciechanowski